

Het dal van de Lombergbeek imponeert IVN Gulp & Geul (dinsd. 19 juni 2007).

Natuurmonumenten bezit tussen Vijlen en Mechelen enkele fraaie beekdalen met bijzonder gevarieerde begroeiing in en rond de soms ruigere graslanden. Water speelt in de omringende gebieden een belangrijke rol en bepalen de rijkdom en verscheidenheid aan planten, vogels, amfibieën en zoogdieren.

Voor de leden van de plantenwerkgroep een mooi stukje natuur in nabijheid van het IVN lokaal dat redelijk snel goed kan worden bezocht en verkend. De bijzonder

positieve indruk van een vorig bezoek liet de groep weer voor die zelfde locatie kiezen, met al die ruimte, rust en de vele plaatjes of "buitenlandse" panorama's op de omringende gebieden.

We passeren de Lomberg- of Mechelderbeek die ergens onderweg van naam is gewisseld. In Vijlen start deze waterloop als Lombergbeek. De zon zorgt voor een glinsterend snoer door het dal met die vele bosjes. Het water lijkt op afstand wel een ijs- of betonpad te zijn. Jeugd in aangrenzende woonwijken zullen ongetwijfeld diverse keren nader kennis hebben gemaakt met dit heldere water.

Een pad temidden van weides en akkers laat ons genieten van heel veel ruimte en de zon in onze ruggen versterkt de "buitenlandse" indruk.

Paraplu's zijn die avond beslist niet nodig en truien of jasjes zijn al spoedige overbodig geworden. Na enkele honderden meters volgen wij een pad naar links en kruisen weer het beekje. Onze vrouwelijke deelneemster heeft met haar bijzonder scherpe blik de kroon op de schepping ontdekt en legt 3 van zulke fraaie juwelen vast.

Een poosje later is haar blik ietwat vertroebeld toen zij haar 4^e juweeltje met mooie ogen en gebruid vel wilde scoren.

Diverse weilandjes worden doorkruist en er zijn tal van aanknopingspunten om even bij stil te staan. Zo is er o.a. het bijzonder grote akkerklokje, een fikse gal in de hondsroos, een buizerd en een door lisdodden bijna dichtgegroeide poel. Fraaie doorkijkjes krijgen uitgebreid aandacht. Een poosje later staan we op de Voortweg en genieten op een bankje enkele minuten van de rust in een warm zonnetje en vooral van het kabbelende beekje, vlak voor onze voeten. Een reiger bespiedt ons groepje op veilige afstand.

Even later gaat het richting Elzet en we genieten van de rijke bermen met o.a. reuzenpaardenstaart. Na een honderdtal meters kiezen een pad naar rechts waarna we

weer temidden van weilanden ons pad vervolgen. Een stuk verder verandert onze linkerkzijde in een maïsakker die ongetwijfeld veel van meststoffen en spuitmiddelen naar het lager gelegen natuurgebied verspreidt. De duidelijke erosiesporen na de forse buien van de vorige avond vanuit de akker tonen dat mogelijk ongewenste stoffen zonder problemen een stukje unieke natuur nadelig kunnen beïnvloeden. Door de aanleg van heggen en struwelen wil Natuurmonumenten hier planten als herfsttijloos, knolsteenbreek,

gevlekte orchis en slanke sleutelbloem beschermen en behouden.

We passeren een gemengd bos waarin tot onze verrassing ook sparren aanwezig zijn.

Enkele populieren met forse stam (c.a. 1,50 m doorsnede) vragen en krijgen onze aandacht.

Duidelijk zijn er nog sporen van opruimwerkzaamheden van o.a.

Natuurmonumenten met IKL en onze IVN inbreng te herkennen maar de natuur slaat weer snel toe.

Even verder naderen we weer de woonkern hetgeen wordt bevestigd door diverse honden die hun baasje uitlaten. Voor de vierde keer steken we

de beek over en via een paadje langs de basisschool belanden we weer bij ons vertrekpunt.

Het zonnetje is ons nog steeds gunstig gestemd maar niemand klaagt over de warmte.

